

Jogi képviselő nem megfelelő ellátása

**Budapesti Ügyvédi Kamara
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2019. F. 108/16.**

A Budapesti Ügyvédi Kamara Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

fegyelmi határozatot:

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd **1 rendbeli szándékos és egyben folytatólagos fegyelmi vétséget** követett, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

Indokolás:

A Fegyelmi Tanács a rendelkezésére álló bizonyítékok; így az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata, továbbá az okirati bizonyítékok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

„A bejelentő az XXX Kft. közvetítésével került kapcsolatba az eljárás alá vont személlyel, majd 2016.04.27. napján megbízást kötöttek a ZZZ Bank. Zrt.-vel megkötött kölcsönszerződés érvénytelensége tárgyában indítandó peres eljárással összefüggésben. A bejelentő a megbízási szerződésben kikötött bruttó 120.000,- Ft megbízási díjat számla ellenében készpénzben megfizette az eljárás alá vont ügyvéd részére.

A bejelentő a per megindítása érdekében a költségmentesség engedélyezéséhez szükséges iratokat átadta az eljárás alá vont ügyvédnek, aki peres eljárást kezdeményezett.

A Bíróság az eljárás alá vont ügyvéd által benyújtott keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasította, illetve a személyes költségmentesség, illetve illetékfeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelmet szintén elutasította és kötelezte bejelentőt 2.100,- Ft mérsékelt összegű illeték megfizetésére. A döntés indoklása szerint a jogi képviselő a per vitelére vonatkozóan ügyvédi meghatalmazást nem csatolt.

Az eljárás alá vont ügyvéd a másodfokú határozat kézhezvételét követően a bejelentő felmondásáig, 2018. május 6. napjáig, azaz közel másfél évig semmilyen intézkedést nem tett a megbízás teljesítése érdekében.

Annak ellenére nem tett semmilyen intézkedést az eljárás alá vont ügyvéd, hogy bejelentő 2017. február 6. napján megküldte az Ügyvédi Iroda részére az újabb peres eljárás illetékének összegét, majd 2017. február 24. napján az eljárás alá vont ügyvédnek megküldött e-mail üzenetében is kérte a per mielőbbi megindítását.

Bejelentő 2018. január 2. napján küldött e-mail üzenetében felhívta az eljárás alá vont ügyvédet, hogy küldje meg részére a per megindítását igazoló iratokat, egyben kérte, hogy tájékoztassa őt az ügy állásáról; ez a tájékoztatás és az iratküldés elmaradt.

Végül 2018. május 5. napján került sor bejelentő tájékoztatására, melyben az eljárás alá vont ügyvéd kifejtette a perindítás elmaradásának indokát.

Eddig az időpontig bejelentő nem volt abban a helyzetben, hogy mint az ügy ura a megfelelő tájékoztatás ismeretében a további szándékairól döntsön.

Bejelentő végül ügyvédi közreműködése nélkül, peren kívül egyezséget kötött a Bankkal és 2018. május 6. napján a megbízást felmondta, egyben kérte az ügyvéd részére megfizetett összegek tekintetében az elszámolást.

Igényt tartott az eljárás alá vont ügyvédnek felróhatóan felmerült 36.000,- Ft költség és a kifizetett bruttó 120.000,- Ft összegű munkadíj arányos részének visszafizetését.

A megbízás megszűnését követően az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentő felé az átvett megbízási díjjal való elszámolási kötelezettségének nem tett eleget, azonban utóbb, már a fegyelmi eljárás során az eljárás alá vont ügyvéd 29.000,- Ft összeget postai úton visszaküldött a bejelentő részére.”

A fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában számos fegyelmi vétséget rótt az eljárás alá vont ügyvéd terhére.

A fegyelmi tárgyaláson ezeket részben már nem tartotta fenn az időközben rögzítésre került érdemi védekezésre tekintettel.

Utóbb a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat tényállását módosította és kiegészítette az időközben keletkezett adatokkal összhangban, egyúttal a fegyelmi vétségek tételek meghatározását is kiegészítette.

A fegyelmi biztos a végindítványában a fegyelmi felelősség megállapítását kérte tételesen az Üttv. 1.§., 28.§ (3)-(4), 39.§ (3) bekezdés, 41.§ (4) bekezdés, új ÜESZ 2.1., 2.2., 5.10., 6.10. hivatásrendi normák megsértése körében.

Pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását és átalányköltségben történő marasztalását indítványozta.

Eljárás alá vont ügyvéd írásban igen részletesen (több esetben) és szóban is előadta álláspontját.

Az eljárás alá vont ügyvéd azt nem vitatta, hogy az elszámolási kötelezettségének késedelmesen tett eleget, de szándékában állt elszámolni.

A felelősséget a tájékoztatási kötelezettség elmulasztásában nem vitatta.

A fegyelmi biztos indítványa – döntően - alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (a továbbiakban: Üttv.) 107. §-a értelmében fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy
- b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

Az **Üttv. 1. § (3)** bekezdésében foglaltak szerint az *„ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.”*

Az új ÜESZ 6.10. pontja rögzíti, hogy „Ha a megbízás a teljesítés előtt szűnik meg, a megbízott köteles a már átvett megbízási díjjal írásban elszámolni, a megbízás megszűnéséig végzett munkával arányos felvett megbízási díjat azonban visszatarthatja. Az elszámolási kötelezettség teljesítését nem érinti, ha annak tartalmát a megbízó vitatja. Vita esetén a megbízottnak az elszámolás tényét kell igazolnia.”

A tájékoztatási kötelezettséget a hivatásrendi normák több helyen tartalmazzák (Üttv. és ÜESZ.). A Fegyelmi Tanács a fenti 2 szabály megsértését látta megállapíthatónak a vizsgált esetben, ebből egy esetben a tájékoztatási kötelezettség kifejezetten az átvett megbízási díjjal való elszámolás elmaradásával függ össze.

A fegyelmi biztos által felhívott további tételes normasértések (Üttv. 28.§ (3)-(4), 39.§ (3) bekezdés, 41.§ (4) bekezdés, új ÜESZ 2.1., 2.2., 5.10.) megállapítását nem tartotta indokoltnak a Fegyelmi Tanács.

Kiemelésre érdemes a fenti elvetett normasértések közül az Üttv. 28.§ (3) – (4) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség, mely kifejezetten az *eljárás során felmerülő költségekkel* összefüggő előzetes tájékoztatási kötelezettségre vonatkozik. Ezekről szükséges a megbízót előzetesen tájékoztatni. Ezt azonban sem a bejelentő, sem a végindítványban a fegyelmi biztos nem róta fel az eljárás alá vont ügyvédnek – jogszabályhely felhívásán túlmenően. Nem is állapította meg e szakasz megsértését a Fegyelmi Tanács.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos „vádjához” kötve van. A fegyelmi eljárást kezdeményező határozat kiegészítésének hiányában a Fegyelmi Tanácsnak csak a tényállásban rögzített ügyvédi magatartásról/mulasztásról kell állást foglalnia, függetlenül attól, hogy más fegyelmi vétség megállapíthatósága felmerül-e, illetve attól, hogy milyen tételes rendelkezés megszegését rója fel a fegyelmi biztos az eljárás alá vont ügyvédnek.

A Fegyelmi Tanács tevékenysége így annak a vizsgálatára szorult, amit a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában a fegyelmi vád tárgyává tett.

Ténykérdés, hogy az eljárás alá vont ügyvéd elszámolást nem küldött a bejelentőnek. A fegyelmi eljárás tárgyalási szakaszában a bejelentőnek megküldött 29.000,- Ft visszafizetés postai úton dicséretes, de az elszámolási kötelezettséghez semmi köze nincs.

A bejelentő – ugyan pénzt kért vissza az eljárás alá vont ügyvédtől, azonban – az ügyvédi magatartásszabályok szerint *elszámolásra jogosult*, az ügyvéd pedig *elszámolásra köteles*.

Ez nem jelenti azt, hogy abba a Kamarának, vagy a Fegyelmi Tanácsnak beleszólása lenne, hogy az ügyvéd bármilyen összeget is visszafizetni lenne köteles a megbízójának. A Fegyelmi Tanács kizárólag a magatartásszabályok megtartásának vizsgálata körében rendelkezik hatáskörrel. Ügyvédi munkadíjjal, annak összegszerűségével összefüggésben a kijegecesedett gyakorlat szerint a Kamara nem foglal állást.

A konkrét esetben a bejelentő az elutasított keresetet követően azt a tájékoztatást kapta az eljárás alá vont ügyvédtől, hogy új pert lehet indítani, ezért az ezzel összefüggésben felmerülő illetéket eljuttatta az eljárás alá vont ügyvédhez, aki azzal ismeretlen módon rendelkezett.

Nem vitatott védekezése szerint egy új peres eljárásban látott esélyt a bejelentő ügyének érvényesítésére, azonban ezt a pert nem indította meg a felmondásig; kb. másfél éven keresztül.

Az eljárás alá vont ügyvéd nem vitatott előadása szerint, előbb egy másik személy ügyében szeretett volna jogerős döntést kieszközölni, egy másik peres eljárásban, majd erre az eljárásra kívánt a bejelentő ügyében hivatkozni. Ezen ún. próbaper adatai és esetleges eredménye a Fegyelmi Tanács előtt - erre vonatkozó adatközlés hiányában - ismeretlenek.

A Fegyelmi Tanács megállapítása szerint egy polgári peres eljárás megindításával nem lehet egy ügyvédnek másfél évet késlekedni az ügyfél részletes és szükségképpen igazolható (írásbeli) tájékoztatása nélkül. Jelen esetben nem csak az igazolható tájékoztatás, hanem - a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd egyező tényelőadása szerint - maga a tájékoztatás is elmaradt.

A Fegyelmi Tanács a tájékoztatási kötelezettség megsértését – egyezően a fegyelmi biztos indítványával - az eljárás alá vont ügyvéd terhére róta. E körben a felelősségét az eljárás alá vont ügyvéd is elismerte.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd magatartását 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősítette.

A Fegyelmi Tanács a rendbeliséget akként állapította meg, hogy valamennyi hivatásrendi szabályszegést az azonos megbízásra tekintettel egy rendbelinek tekintett, azonban az azonos megbízás keretén belül elkövetett szabályszegések a folytatólágosság megállapítását eredményezték.

Az eljáró Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte – az átlagos súllyal - a fegyelmi felelősség elismerését és azt, hogy utólagosan a fegyelmi eljárás tartama alatt a bejelentő részére 29.000,- Ft összeget postai úton megküldött „elszámolásként”.

Az eljáró Fegyelmi Tanács súlyosító körülményként átlagos súllyal értékelte azt a körülményt, hogy 2015. óta bejegyzett eljárás alá vont ügyvéd 2017. évben megrovás fegyelmi büntetéssel sújtotta a Fegyelmi Tanács, ráadásul hasonló tájékoztatási kötelezettség elmulasztása miatt, így az utolsó fegyelmi büntetés kiszabása és a jelen ügyben elbírált cselekmény elkövetése kötött 1 év telt el mindössze. Szintén súlyosító körülmény – átlagos súllyal – az azonos megbízáson belül folytatólágosság egységébe tartozó részecselekmények száma, így maga a folytatólágosság.

A Fegyelmi Tanács a rendelkező részben írt fegyelmi büntetés kiszabását tartotta arányban állónak az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával. A feltárt személyi körülményekre tekintettel a Fegyelmi Tanács szükségtelennek ítélte más fegyelmi büntetés kiszabását, ezért a legenyhébb fegyelmi büntetést, a megrovást alkalmazta.

A megállapított fegyelmi vétség egyes részecselekményeinek elkövetésének időpontjában az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) volt hatályban, ezért a határozathozatal időpontjában és a büntetés kiszabásának időpontjában már a 2017. évi LXXVIII. tv (Üttv.) rendelkezései irányadóak az Üttv. 208.§. (22) bekezdése alapján.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK Szabályzat (FESZ) 40.2. a) pontja alapján kötelezte a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére.

Az átalányköltséget a 40. 2 a.) pont alapján 80.000.- Ft összegben határozta meg a Fegyelmi Tanács, a jelentős havi jövedelemmel rendelkező, egyúttal más személy eltartásáról – nyilatkozata szerint - nem gondoskodó eljárás alá vont ügyvéd esetében semmi nem indokolja a méltányosság gyakorlását az eljárási költségek tekintetében.

A fellebbezési jogot az Üttv. 135.§. (1) bekezdés biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. július 3. napján jogerős.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság - 2019. F. 108.)